

سرمقاله

وفاق ملی؛ ضرورتی برای پیشرفت و توسعه پایدار

ادامه از صفحه یک...همدل و همسو شوند. تحقق این همدلی و همسویی می‌تواند کارآمدی نظام را افزایش داده و شفافیت را تقویت کند. در مقابل، اگر مسیر تقسیم قدرت میان جریان‌ات سیاسی بدون در نظر گرفتن منافع ملی پیش رود، تحقق توسعه سیاسی، اجتماعی و اقتصادی با چالش‌های جدی مواجه خواهد شد. یکی از الزامات اصلی در تحقق وفاق ملی، همسویی نیروهای سیاسی به‌جای حذف یکدیگر است. اگر گروه‌های مختلف به‌جای کنار زدن و تضعیف یکدیگر، برای حفظ منافع ملی همکاری کنند، کشور به‌سوی توسعه حرکت خواهد کرد. رقابت میان گروه‌های سیاسی لازم است، اما این رقابت باید سازنده و در راستای بهبود عملکرد و پاسخگویی بهتر باشد. رقابت‌هایی که تنها با هدف حذف رقیب انجام می‌شود، نه تنها به منافع ملی ضربه می‌زند، بلکه شکاف‌های اجتماعی و سیاسی را نیز افزایش می‌دهد. زمانی که وفاق ملی در چارچوب منافع عمومی تعریف شود، کارآمدی نظام افزایش خواهد یافت. شفافیت در فرآیندهای سیاسی و اجرایی کشور، منوط به همکاری ار کان حاکمیت و ایجاد یک محیط رقابتی سالم است. اگر هر گروهی تنها به دنبال کسب سهمی از قدرت باشد و این مسئله مانع از به‌کارگیری‌های ناپایدار شود، در نهایت نظام سیاسی کشور به سمت عدم شفافیت و بی‌ثباتی سوق داده خواهد شد. این در حالی است که گروه‌های دیگر نیز تصور خواهند کرد که با تنش آفرینی می‌توانند سهم بیشتری از قدرت دریافت کنند. مسئولان قوای سه‌گانه باید در راستای وفاق ملی و همسویی با دولت حرکت کنند. دولت نیز باید در تلاش باشد که جریان‌ات سیاسی مختلف را با خود همسو کند. اگر این اقدام به‌درستی صورت نگیرد، اختلافات و درگیری‌های سیاسی می‌تواند به ساختارهای سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی کشور آسیب برساند. بنابراین وفاق ملی نباید به معنای تقسیم قدرت میان گروه‌های مختلف بدون در نظر گرفتن صلاح عمومی باشد، بلکه باید یک روند اصولی برای افزایش مشارکت عمومی در تصمیم‌گیری‌ها دنبال شود. در ساختارهای غیردموکراتیک که آرای عمومی در جایگاه برتر قرار نداد، ممکن است چارچاد جز نقش دادن در قدرتمندان برای جلوگیری از تنش‌ها وجود نداشته باشد. اما در یک نظام مردم‌سالار، مطلوب آن است که وفاق ملی در راستای ارتقای منافع عمومی و توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی شکل بگیرد. به همین دلیل، دولت و حاکمیت باید تلاش کنند که فرهنگ همدلی را در جامعه گسترش دهند. اگرچه وفاق ملی یک اصل ضروری برای توسعه کشور است، اما به این معنا نیست که هیچ‌گونه رقابت سیاسی در کشور وجود نداشته باشد. رقابت سالم در عرصه‌های مختلف، زمینه را برای ارائه برنامه‌های بهتر از سوی جریان‌های سیاسی فراهم می‌کند. نبود رقابت سالم موجب رکود و ایستایی در سیستم حکمرانی خواهد شد. جامعه‌ای که در آن رقابت سالم وجود نداشته باشد، به سمت زوال و ناکارآمدی حرکت خواهد کرد. در این راستا، جریان‌ات سیاسی که در حال حاضر قدرت را در دست دارند، باید امکان حضور و رشد جریان‌ات جدید را نیز فراهم کنند. در غیر این صورت، سیستم سیاسی دچار انحصار شده و دیگر انگیزه‌ای برای نوآوری و بهبود وضعیت اقتصادی و اجتماعی کشور باقی نخواهد ماند. وجود یک فضای باز سیاسی که در آن جریان‌های مختلف بتوانند آرا‌ذانه رقابت کنند، تضمینی برای رشد و پیشرفت کشور محسوب می‌شود.

یادداشت

ابعاد مثبت و منفی توافق کردهای سوریه با دولت موقت دمشق

ادامه از صفحه یک...برای ایجاد ثبات در کشور ایجاد کرده است. این توافق پس از آن صورت گرفت که دولت جدید سوریه چندین بار از موافقت با شرایط نیروهای دموکراتیک سوریه خودداری کرد و زمانی رخ داد که قتل عام‌های زیادی در مناطق ساحلی سوریه که علویان در آن زندگی می‌کنند، به بهانه تعقیب عناصر نظام سابق رخ داده است. این توافقنامه ادغام نهادهای غیرنظامی و نظامی در شمال شرق سوریه، از جمله کُترگاه‌های مرزی، فرودگاه‌ها و میادین نفت و گاز را تحت اختیار دولت سوریه پیش بینی می‌کند؛ به ویژه از آنجایی که مناطق نیروهای دموکراتیک سوریه یک سوم مساحت کشور را تشکیل می‌دهند و شامل منابع طبیعی و نفتی هستند. در بخش دیگری از توافق، جامعه کرد به عنوان بخشی جدایی‌ناپذیر از دولت سوریه پذیرفته شده و تمامی حقوق قانونی آن توسط دولت سوریه تضمین خواهد شد.

این توافق در میان موازنه‌های پیچیده منطقه‌ای صورت می‌گیرد. ترکیه که زمانی نیروهای دموکراتیک سوریه را امتداد پ.ک.ک می‌دانست و آن را به عنوان یک سازمان تروریستی تعیین می‌کرد، ممکن است با نگرانی به این توافق نگاه کند. اما هنوز یک نقطه اختلاف اساسی در رابطه با زندان های داعش وجود دارد که نیروهای دموکراتیک سوریه از واگذاری کامل آن به دمشق خودداری می‌کنند. ادغام نیروهای دموکراتیک سوریه در ارتش سوریه ممکن است توجیه عملیات نظامی در ترکیه در شمال سوریه را کاهش دهد، اما در عین حال ممکن است آنکارا را وادار کند تا حضور نظامی خود را در مناطق مرزی تقویت کند تا امنیت ملی ترکیه تضمین شود. علاوه بر این، ترکیه ممکن است به دنبال ارزیابی مجدد روابط خود با دمشق باشد. معقد هستند که این توافق با تصمیم آمریکا و موافقت ترکیه حاصل شده‌است، با توجه به اینکه آنکارا بر تصمیم حاکمانه جدید در سوریه تسلط دارد و این توافق در محتوای اعلام‌کننده خود تضمین‌های امنیتی را برای ترکیه فراهم می‌کند و به ترکیه اجازه می‌دهد هژمونی خود را حفظ کرده و دیگر مجبور به نگه داشتن پناهیوجان سوری در خاک خود نباشد.

در شرایط تحریمی، مدیریت مصارف ارزی یک ضرورت است

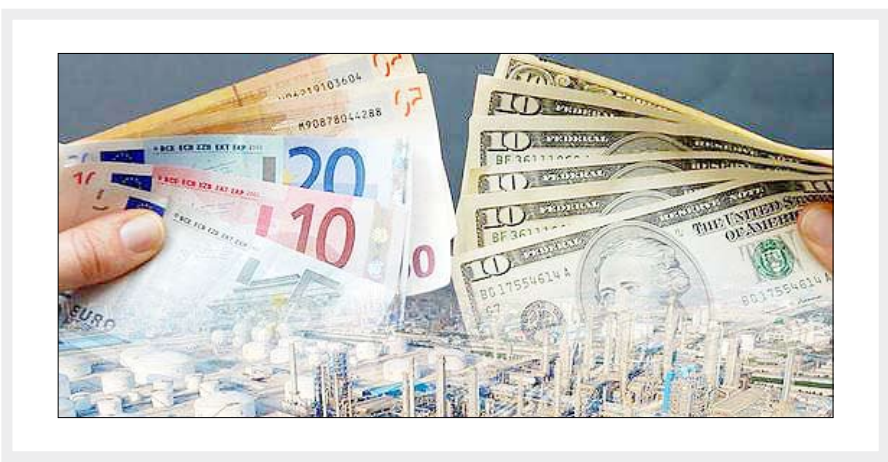

جعفر قادری، نایب رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی پیرامون اقدام بانک‌ها در پرداخت تسهیلات به اشخاص مر تبط با خود گفت: اگر مواردی در این زمینه وجود داشته باشد، نهادهای نظارتی مانند دیوان محاسبات و سازمان بازرسی موظفند که به آن موضوع ورود کرده و اجازه وقوع چنین اتفاقی را ندهند. نایب رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس همچنین درباره ضرورت مدیریت مصارف ارزی کشور تصریح کرد: ما در حال حاضر در شرایط تحریمی به سر می‌بریم؛ لذا مدیریت مصارف ارزی یک امر ضروری بوده و نباید اجازه دهیم که منابع ارزی کشور صرف واردات کالا و خدماتی شود؛ الان نیازی به آن نیست. بی‌خاطر نشان کرد: متأسفانه بعضاً مواردی مشاهده می‌شود که دستگاه‌های مصرف کننده ارز مانند وزراتخانه‌های صمت، بهداشت و جهاد کشاورزی به صورت جزیره‌ای تصمیماتی را اتخاذ می‌کنند که به ضرر منابع ارزی کشور است. قادری در پایان گفت: بانک مرکزی به عنوان نهاد متولی مسائل ارزی باید به گونه‌ای با این دستگاه‌ها تعامل کند که مانع از هدر رفت منابع ارزی کشور شود. بانک مرکزی باید در این راستا سقفی را برای مصرف ارز مشخص نمایند تا به تبعیت از آن دستگاه‌های مصرف کننده ارز از آن میزان مشخص شده عدول نکنند.

به‌درستی انجام دهند، می‌توانند در اولویت دریافت مواد اولیه با اهمیت‌های مناسب‌تر قرار گیرند. این اقدام می‌تواند مشوقی برای بازگشت سریع‌تر ارز باشد. ایجاد مسیرهای جایگزین برای انتقال ارز یکی دیگر راهکارهای حل این موضوع است. در حال حاضر تحریم‌های بین‌المللی و محدودیت‌های بانکی، یکی از موانع اصلی در بازگرداندن ارز صادراتی هستند. به همین دلیل، توسعه مسیرهای جایگزین برای تسهیل مبادلات مالی ضروری است. انعقاد پیمان‌های پولی دوجانبه یکی از بازارهای اجرای این راهکار است. با امضای توافق‌های پولی بین کشورها، می‌توان از ارزهای محلی برای تسویه حساب‌های بین‌المللی استفاده کرد. این روش وابستگی به دلار و یورو را کاهش داده و امکان نقل و انتقال راحت‌تر ارز را فراهم می‌کند. استفاده از فناوری‌هایی مانند رمزارزها و سیستم‌های مالی غیرمتمرکز نیز می‌تواند به کاهش وابستگی به سیستم‌های مالی غربی کمک کند. البته برای استفاده از این روش‌ها، باید زیرساخت‌های قانونی و فنی مناسب فراهم شود. ثبات بخشی به سیاست‌های ارزی کشور یکی دیگر از راهکارهای بازگشت ارز صادراتی پتروشیمی‌ها است. در حال حاضر بی‌ثباتی در سیاست‌های ارزی یکی از عوامل مهمی است که باعث تأخیر در بازگشت ارزهای صادراتی می‌شود. اگر صادر کنندگان اطمینان نداشته باشند که سیاست‌های ارزی پایدار و قابل پیش‌بینی خواهند بود، ممکن است تمایلی به بازگرداندن ارز نداشته باشند. تغییرات ناگهانی و غیرقابل پیش‌بینی در نرخ ارز، می‌تواند صادر کنندگان را دچار تردید کند؛ لذا، دولت باید با اتخاذ سیاست‌های پایدار، نرخ ارز را در یک محدوده قابل پیش‌بینی حفظ کند. اتخاذ سیاست‌های حمایتی برای صادر کنندگان یکی دیگر از رویکردهای ثبات بخشی به سیاست‌های ارزی کشور است. در شرایط فعلی اقتصاد کشور برخی از صادر کنندگان نگران هستند که در صورت بازگرداندن ارز، سودآوری آن‌ها کاهش یابد. دولت می‌تواند با ارائه تسهیلات مالی و حمایت از صادر کنندگان، این نگرانی را کاهش دهد. در نهایت آنچه که می‌توان به عنوان جمع‌بندی گفت این است که مشکل عدم بازگشت ارز حاصل از صادرات پتروشیمی‌ها یک چالش چندمدی است که نیازمند سیاست‌های قاطع، نظارت مستمر و ایجاد انگیزه‌های اقتصادی مناسب است. دولت و بانک مرکزی باید با اتخاذ رویکردی موشمندانه و عملی، از یک سو شرکت‌های پتروشیمی را به بازگرداندن ارز تشویق کنند و از سوی دیگر، با متخلفان برخورد جدی داشته باشند. در کنار این اقدامات، ایجاد ثبات در سیاست‌های ارزی و توسعه مسیرهای جایگزین برای انتقال ارزی می‌تواند به کاهش مشکلات فعلی کمک کند. در نهایت، بازگشت ارز صادراتی به چرخه اقتصادی کشور می‌تواند به ثبات بازار ارز، کاهش نرخ تورم و بهبود شرایط اقتصادی کشور منجر شود. اجرای دقیق و منسجم راهکارهای پیشنهادی می‌تواند به حل این بحران کمک کند و منافع اقتصادی بلندمدتی را برای کشور به همراه داشته باشد.

تجارت گزارش می‌دهد؛

لجاجت ارزی پتروشیمی‌ها با دولت

دقیق‌تر بر عملکرد شرکت‌های پتروشیمی نخستین راهکار این موضوع است. دولت می‌تواند با ایجاد سامانه‌های هوشمند ردیابی ارز صادراتی این مسئله را حل کند. این سامانه‌ها به‌طور لحظه‌ای اطلاعات مربوط به ارزش‌های حاصل از صادرات را ثبت و پیگیری می‌کنند. با استفاده از فناوری‌های پیشرفته مانند هوش مصنوعی و داده‌کاوی، امکان شناسایی موارد تخلف و تأخیر در بازگشت ارز فراهم خواهد شد. ارائه گزارش‌های دقیق و منظم درباره منابع ارزی شرکت‌ها از دیگر رویکردهای این راهکار است. در این رویکرد شرکت‌های پتروشیمی موظف خواهند شد به‌صورت دوره‌ای گزارش‌های مالی شفاف و تفصیلی درباره وضعیت ارزی خود ارائه دهند. این گزارش‌ها می‌توانند تحت نظارت بانک مرکزی و سازمان‌های ذی‌ربط بررسی شوند. الزام شرکت‌ها به ارائه گزارش‌های شفاف مالی و ارزی از دیگر رویکردهای این چالش محسوب می‌شود. تمامی شرکت‌های صادر کننده باید اطلاعات ارز خود را در یک پایگاه داده ملی ثبت کرده و گزارش‌های خود را مطابق با استانداردهای حسابرسی بین‌المللی ارائه دهند. وضع مشوق‌های ارزی برای بازگرداندن ارز از دیگر راهکارهای بازگشت ارز صادراتی پتروشیمی‌ها محسوب می‌شود. مشوق‌های مالی و تسهیلات ویژه می‌توانند شرکت‌ها را ترغیب کنند تا از حاصل از صادرات خود را سریع‌تر و کامل‌تر به کشور بازگردانند. دولت می‌تواند با ارائه تسهیلات ویژه و مشوق‌های مالیاتی بخشی از این سیاست را پیاده کند . به بیان ساده‌تر شرکت‌هایی که ارز حاصل از صادرات خود را در کوتاه‌ترین زمان ممکن بازمی‌گردانند، می‌توانند از تخفیف‌های مالیاتی بهره‌مند شوند. این سیاست باعث کاهش هزینه‌های مالی شرکت‌ها و افزایش انگیزه برای رعایت قوانین ارزی خواهد شد. اعطای امتیازات ویژه در تأمین مواد اولیه یکی دیگر از رویکرد های این راهکارها است. شرکت‌هایی که تعهدات ارزی خود را

رژیم ارزی کشور باید مشخص باشد

البرت عیضیان، اقتصاددان بر ضرورت مشخص بودن رژیم ارزی در کشور تأکید کرد و گفت: برای جلب و جذب سرمایه‌گذار خارجی به صورت مستقیم و غیر مستقیم به ثبات ارزی نیاز است. این اقتصاددان افزود: متأسفانه رژیم ارزی چیزی است که در بحث ارز کشور نامشخص است. وی همچنین اظهار داشت: به‌طور مسلم تا رژیم ارزی کشور مشخص نباشد نوساناتی در حوزه نرخ ارز خواهیم داشت. عیضیان گفت: کشوری که در تحریم به سر می‌برد بدون شک دست و پالش بسته است. این اقتصاددان در ادامه افزود: برای سرمایه‌گذاری در کشور ابتدا باید محیط را امن و بعد از سرمایه‌گذاران برای سرمایه‌گذاری دعوت به عمل آورد. وی عنوان کرد: مولفه‌های مهمی همچون نرخ ارز، تورم، نحوه قیمت‌گذاری و بسیاری موارد دیگر برای سرمایه‌گذار خارجی جهت سرمایه‌گذاری در کشور بسیار حائز اهمیت است. عیضیان گفت: برای جلب و جذب سرمایه‌گذار خارجی به صورت مستقیم و غیر مستقیم به ثبات ارزی نیاز است. این اقتصاددان افزود: در حال حاضر مهم‌ترین سیاستی که باید در مملکت دنبال شود اینکه بازار ارز باید ثبات داشته باشد. وی یادآور شد: تا زمانی که نرخ ارز همواره در حال تغییر است نمی‌توان از واژه ثبات برای ارز استفاده کرد.

گروه اقتصاد کلان؛ در طول سال‌های اخیر، یکی از چالش‌های مهم اقتصادی ایران، عدم بازگشت ارز حاصل از صادرات غیر نفتی، به‌ویژه توسط شرکت‌های پتروشیمی، به چرخه اقتصادی کشور بوده است. این مشکل نه تنها باعث ایجاد تنش در بازار ارز و افزایش نرخ آن شده، بلکه بر برنامه‌ریزی‌های کلان اقتصادی نیز تأثیر منفی گذاشته است. این گزارش به بررسی علل این چالش، پیامدهای آن و راهکارهای دولت و بانک مرکزی برای حل این بحران می‌پردازد. به گزارش تجارت، یکی از دلایل اصلی عدم بازگشت ارز صادراتی، تفاوت نرخ ارز نیامی و نرخ ارز در بازار آزاد است. شرکت‌های پتروشیمی ترجیح می‌دهند که ارز صادراتی خود را خارج از سیستم رسمی نگه داشته یا با تأخیر وارد کشور کنند تا بتوانند از افزایش نرخ ارز در بازار آزاد سود بیشتری کسب کنند. این اختلاف نرخ باعث شده که برخی از شرکت‌ها برای فروش ارز خود به صراف‌های غیر رسمی اقدام کنند. عدم اعتماد به سیاست‌های ارزی دولت یکی دیگر از علل این موضوع است. تغییرات مداوم در سیاست‌های ارزی، نوسانات نرخ ارز و تصمیمات ناگهانی دولت، صادر کنندگان را نسبت به بازگرداندن ارز خود مرد کرده است. در مواردی، دولت سیاست‌های سختگیرانه‌ای را بر شرکت‌های صادر کننده اعمال کرده که موجب کاهش سودآوری آن‌ها شده و در نتیجه، انگیزه آن‌ها برای بازگرداندن ارز را کاهش داده است. مشکلات انتقال ارز و تحریم‌ها از دیگر چالش‌های این موضوع محسوب می‌شود. تحریم‌های بین‌المللی علیه ایران و محدودیت‌های بانکی، مسیرهای بازگرداندن ارز را دشوار کرده است. بسیاری از شرکت‌های پتروشیمی ادعا می‌کنند که به دلیل تحریم‌ها و عدم دسترسی به سیستم‌های مالی بین‌المللی، امکان انتقال ارز به داخل کشور را ندارند. این مشکل به ویژه در مورد ارزهایی که در کشورهای تحریم کننده قرار دارند، بیشتر دیده می‌شود. در این میان برخی از شرکت‌های پتروشیمی استدلال می‌کنند که برای تأمین مواد اولیه، تجهیزات و قطعات مورد نیاز خود، نیاز به ارز دارند و ترجیح می‌دهند ارز حاصل از صادرات را در حساب‌های خارجی نگه داشته و از آن برای خریدهای بین‌المللی استفاده کنند. در نبود یک سیستم شفاف برای مدیریت این منابع، برخی از این ارزها ممکن است از چرخه رسمی خارج شوند. عدم شفافیت در حسابرسی مالی و نظارت ضعیف یکی دیگر از علل عدم بازگشت ارز صادراتی پتروشیمی‌ها به حساب می‌آید. نبود نظارت دقیق بر عملکرد شرکت‌های پتروشیمی و ضعف در سیستم‌های حسابرسی مالی باعث شده که برخی از این شرکت‌ها از بازگرداندن ارز خودداری کنند. برخی از این شرکت‌ها به بهانه‌های مختلف مانند هزینه‌های عملیاتی و تعهدات مالی در خارج از کشور، از ارائه گزارش‌های شفاف خودداری کرده و از صادراتی را به داخل کشور بازمی‌گردانند.

ضرورت نظارت بانک مرکزی بر رم‌پول‌ها با هدف جلوگیری از زیان مردم

پیدا نکردند. این کارشناس حوزه رم‌راز با اشاره به این امر که نبود نظارت کافی در صرافی‌های رم‌ارزی، ریسک بسیار بالایی را برای کاربران ایجاد می‌کند، افزود: در سطح بین‌المللی مواردی از فرار مدیران صرافی‌ها با دارایی کاربران وجود داشته‌اند

اتفاقی که در ترکیه رخ داد و یک صرافی‌ای بیش از دو میلیارد دلار از دارایی کاربران نابدید شد. وی در مورد تأثیر تحریم‌ها بر کاربران ایرانی اظهار کرد: تحریم‌ها باعث شده که بسیاری از صرافی‌های بین‌المللی دسترسی کاربران ایرانی را محدود کنند. این موضوع کاربران را مجبور می‌کند که به صرافی‌های داخلی روی بیاورند؛ اما از سوی دیگر، صرافی‌های داخلی نیز خود برای تأمین نقدینگی و تعامل با بازارهای بین‌المللی، نیازمند تباط با همین صرافی‌های خارجی هستند. این وابستگی یک ریسک جدی برای کاربران ایجاد می‌کند. خوشبخت در خصوص ریسک مسدود شدن دارایی‌ها در صرافی‌های

نظام مالیاتی داده‌محور باید جایگزین ممیزمحور شود

دقیقی در مورد درآمدهای مالیاتی دولت طی سال‌ آتی داشته باشیم، این امر امکان برنامه‌ریزی برای پروژه‌های عمرانی و زیرساختی را بیش از پیش فراهم می‌کند. وی افزود: از طرف دیگر با قاعده‌مند کردن اخذ مالیات از همه مودیان با تکیه بر حسابرسی سیستمی موجب اعتماد بیشتر مودیان به سازوکار اخذ مالیات خواهد شد و امکان پیش‌بینی میزان دقیق مالیات و استفاده از معافیت‌های هدفمند مالیاتی را برای

کرد. هوشمندسازی نظام مالیاتی کشور می‌تواند در افزایش پیش‌بینی‌پذیری اقتصاد موثر باشد. این کارشناس مسائل اقتصادی در ادامه با اشاره به قاعده‌مند کردن سازوکارهای اخذ مالیات از مودیان در راستای تحقق اعتماد متقابل بین سازمان امور مالیاتی و مودیان مالیاتی در زمان مالیات‌ستانی خاطرنشان کرد: وقتی مالیات‌ستانی به صورت سیستمی و بر اساس اطلاعات و آمار صورت بگیرد، می‌توانیم برآورد نسبتاً

گروه اقتصاد کلان؛ علیرضا رحمان دوست، کارشناس مسائل اقتصادی با اشاره به اهمیت هوشمندسازی نظام مالیاتی و تحقق عدالت در اخذ مالیات با حذف نظام مالیاتی ممیز محور گفت: سیستمی و هوشمندسازی نظام مالیاتی کشور مزیت‌های بیشماری برایمان دارد که از آن جمله می‌توان به افزایش عدالت در مالیات‌ستانی، بالا رفتن سرعت و سهولت کارها، تمرکز بر کشف مودیان جدید و مقابله با فرار مالیاتی اشاره